

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.77
din 02.03.2010**

Dosar nr.: 204/2010

Petiția nr.: 2997/20.04.2010

Petent: I T N

Reclamat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea

Obiect: petenta se consideră discriminată deoarece primește un salariu mai mic față de colegii săi, deși are aceeași încadrare și desfășoară aceeași muncă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. I T N , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, cu sediul în loc. Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr. 17, jud. Vâlcea

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta semnalează situația discriminatorie creată de faptul că ea nu beneficiază de același cuantum al salariului ca și colegii săi.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petiția vizează săvârșirea unei fapte de discriminare prin neacordarea către petentă a stimulentei ce constituie drepturi salariale în același cuantum

cu cel primit de colegii săi, deși petenta are aceeași încadrare și desfășoară aceeași activitate.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 4912 din 18.06.2010 a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 4913 din 18.06.2010 a fost citată partea reclamată.

4.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.07.2010.

4.4. La termenul din data de 15.07.2010 petenta a fost absentă. Partea reclamată s-a prezentat prin reprezentant și a depus întâmpinare.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta arată că îndeplinește funcția de consilier juridic în cadrul serviciului juridic al Direcției Generale a Finanțelor Publice Vâlcea de 13 ani și în toată această perioadă, pe lângă salariul de bază acordat în temeiul legii de salarizare a funcționarilor publici, a primit în fiecare lună și alte drepturi salariale sub forma de stimulente, însă *“de fiecare dată mai puțin față de alți colegi consilieri juridici, cu aceeași încadrare, clasa I, gradul 1, treapta 1, care desfășoară aceeași muncă”*.

5.1.2. Petenta invocă prevederile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr. 2991/2008 ce reglementează cuantumul stimulentei individuale și criteriile de repartizare, precizând că aceste stimulente au un caracter obiectiv, legal, și nicidecum subiectiv.

5.1.3. Petenta arată că *“numai în lipsa reglementării legale a criteriilor de repartizare a stimulentei, acestea sunt repartizate după criterii subiective, adică sunt lăsate la aprecierea celui care aplică și interpretează actul normativ care le reglementează”*.

5.1.4. Petenta semnalează că doar unii consilieri juridici din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Vâlcea beneficiază de stimulente în cuantumul lor maxim de trei salarii de bază sau chiar mai mult și consideră că și ea este îndreptățită la un salariu egal cu primii, deci inclusiv în ceea ce privește toate drepturile salariale acordate sub formă de stimulente, în caz contrar având loc o discriminare prin încălcarea principiului egalității între salariați și anume un salariu egal pentru o muncă egală.

5.1.5. Petenta menționează că activitatea sa profesională a fost apreciată în mod pozitiv, în toată perioada la care se face referire, șeful său acordându-i întotdeauna calificativul "foarte bine".

5.1.6. Mai mult, petenta arată că dispozițiile legislației interne și internaționale interzic orice formă de discriminare.

Sușinerile părții reclamate

5.2.1. Partea reclamată, în întâmpinare, își prezintă punctul de vedere referitor la aspectele semnalate în petiție.

5.2.2. În primul rând Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea arată că raportul de serviciu al petentei este suspendat, aceasta aflându-se în concediul pentru creșterea copilului, începând cu data de 02.02.2009, iar în data de 17.12.2009 a fost prelungit până la împlinirea vârstei de 3 ani. Partea reclamată precizează că raportul de serviciu al petentei a suferit mai multe modificări în decursul celor 13 ani la care petenta face referire în memoriu, dar că aceasta *nu indică perioada în care s-a produs pretinsa discriminare*. Partea reclamată invocă dispozițiile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 care prevăd *termenul de un an de la data săvârșirii faptei sau de la care persoana care se consideră discriminată putea să ia cunoștință de savârșirea ei*, arătând că petenta nu a indicat perioada în care consideră că a fost discriminată, prin urmare nu este dovedită nici existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte.

5.2.3. Partea reclamată semnalează că aceeași acțiune, ca și motivare, formă și temei de drept face *obiectul unui dosar aflat pe rolul Tribunalului Vâlcea* în care petenta solicită să se constate existența unui caz de discriminare și pretinde despăgubiri. Partea reclamată subliniază că în dosarul menționat a fost administrat probatoriul cu înscrisuri și expertiza contabilă, următorul termen fiind stabilit pentru data de 07.09.2010.

5.2.4. Partea reclamată susține că cele sesizate de petentă prin memoriu nu sunt conforme cu realitatea în sensul că nu toți consilierii juridici la care face referire petenta beneficiază de stimulente în cuantumul maxim admis de către O.M.F.P. nr. 2991/2008. Mai mult, în cazul petentei, ca de altfel în cazul tuturor funcționarilor publici, *acordarea de stimulente se face potrivit dispozițiilor O.M.F.P. nr. 2991/2008 în sensul că acordarea acestora în procentul maxim este o facultate, nu o obligativitate*.

5.2.5. Partea reclamată arată că petenta dorește să implice Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării într-o situație ce este și pe rolul instanțelor de judecată și apreciază că nu se poate anula ori refuza aplicarea unor acte normative cu putere de lege, pe motiv că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în acte normative.

5.2.6. Partea reclamată semnalează că petenta face referire la declarațiile de avere ale colegilor săi ca probe, dar arată că aceste înscrisuri nu sunt

relevante în cauză deoarece pe de o parte nu precizează pentru ce perioadă sunt, iar pe de altă parte completarea acestora nu se rezumă numai la veniturile din stimulente, acestea cuprinzând toate veniturile, din orice sursă ale funcționarilor publici și nu constituie un criteriu obiectiv de apreciere a discriminării.

5.2.7. În concluziile scrise partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării motivând că în cauza supusă soluționării Consiliului nu sunt incidente dispozițiile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare. Nemulțumirea petentei de a i se acorda un anumit quantum al al stimulentelelor nu se încadrează în niciuna din situațiile prevăzute în O.G. nr. 137/2000 și în consecință nu se poate analiza eventuala stare de discriminare. La dosarul cauzei se află depuse înscrisuri reprezentând hotărâri judecătorești din care rezultă că acordarea stimulentelelor într-un quantum se analizează numai de instanța de judecată.

5.2.8. Partea reclamată invocă necompetența materială a C.N.C.D. din motivul că solicitarea petentei de a i se acorda un anumit quantum al stimulentelelor constituie o veritabilă acțiune în pretenții.

5.2.9. Partea reclamată invocă *excepția tardivității sesizării* pentru perioada 1996 – 2009, având în vedere precizările făcute de către petentă în concluziile scrise raportat la art. 20, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000. Termenul de un an prevăzut de art. 20, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 începe să curgă de la data acordării fiecărui stimulent, situație în care acțiunea formulată este tardivă.

5.2.10. Prin notele scrise petenta arată că, în comparație cu ceilalți colegi ai săi de aceeași clasă, grad și treaptă a primit stimulente într-un quantum mai mic depunând în susținere copie de pe fișa fiscală pentru anul 2008 și un tabel cu stimulentele acordate acestora în perioada decembrie 2006 – decembrie 2009. Partea reclamată consideră că *aceste susțineri ale petentei sunt neîntemeiate* avându-se în vedere că, chiar din înscrisurile depuse rezultă că starea de discriminare invocată de petentă nu a existat.

5.2.11. Partea reclamată arată că în cazul petentei, ca de altfel în cazul tuturor funcționarilor publici, în cursul desfășurării activității acordarea de stimulente se face potrivit dispozițiilor O.M.F.P. nr. 2991/2008. Potrivit art.3, alin. 4 din O.M.F.P. nr. 2991/2008 "*Suma lunară din care se pot repartiza stimulente de către directorii executivi se aprobă de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care coordonează activitățile de control și cele de administrare a veniturilor statului*".

5.2.12. Partea reclamată menționează că acordarea stimulentelelor în *procentul maxim solicitat de către petentă este o facultate, și nu o obligativitate*, aspect rezultat din lege, respectiv din art. 6, litera a din O.M.F.P. nr. 2991/2008 pentru aprobarea metodologiei de constituire și utilizare a fondului de stimulente reglementat prin O.G. nr. 9/2003 privind Codul de Procedură Fiscală.

5.2.13. Partea reclamată consideră că înscrisurile depuse de petentă nu au relevanță în soluționarea cauzei și nu se poate reține o eventuală discriminare raportată la declarațiile de avere și de interese, atât timp cât nu este prezentată și depusă declarația de avere și de interese a petentei.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În drept, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, „(...) prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților”.

6.2. În conformitate cu dispozițiile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare o faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții: a) existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile); b) existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare; c) tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare. În cazul semnalat de petentă, aceasta nu a precizat care este criteriul de discriminare.

6.3. Ceea ce interesează, din punctul de vedere al unei eventuale fapte de discriminare, este existența unui raport de cauzalitate între faptele imputate, (neacordarea stimulentei, ce constituie drepturi salariale, în același quantum cu cel primit de colegii săi) și un eventual criteriu prevăzut (oricare din cele enumerate în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000). Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, a unui motiv, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul prevăzut de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.4. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct între faptele imputate și un eventual criteriu. În raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar Colegiul director nu poate reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentei pe baza unui criteriu interzis.

6.5. Colegiul director reține că, în cazul semnalat de petentă, nu se întrunesc condițiile legale pentru ca fapta sesizată să fie discriminatorie.

6.6. Față de excepția tardivității sesizării ridicată de partea reclamată, Colegiul director se pronunță în sensul respingerii acesteia.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției tardivității invocată de partea reclamată;
2. în cazul semnalat de petentă nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prin lipsa unui criteriu de discriminare;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 14.03.2011
Hotărâre redactată de C.V. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

